

16/06/95

בבית המשפט המחוזי בירושלים

בפני כבוד השופטת מרים גאור

בענין שבין: תנובה מרכז שיתופי

המבקשת

- נ ג ד -

לבין: 1. הממונה ואח'

2. דג פרוסט בע"מ

3. דג שאן בע"מ

המשיביםהחלטה

המבקשת, תנובה, הגישה בקשה להארכת מועד להגשת ערר. הגעתי לכלל מסקנה שאין להעתר לבקשה זו.

הבקשה הוגשה ב-21.2.95. ההחלטה לגביה מתבקשת הארכת המועד היא החלטת הממונה על ההגבלים העסקיים שניתנה ביום 4.2.94 בענין בקשות מיזוג של קבוצת חברת מאיר עזרא ובנו (1980) בע"מ עם החברות תוחלת, גנץ, לויס קיטרינג ודג שאן. ההחלטה פורסמה ב-4.2.94 בשני עתונים יומיים.

הממונה בהחלטתו הנזכרת אישר את המיזוג בתנאים שונים. אחד התנאים הוא ששווק דגי בריכות קפואים או מעורבים ייעשה על ידי מערכת הפצה שאינה קשורה במישרין או בעקיפין עם מי מן הצדדים למזוג ושאינה משווקת את דגי הבריכה הטריים.

על פי האמור בבקשה עצמה הודיעה דג שאן למבקשת, במרץ 94, כי מיזוגה עם דג פרוסט אושר בתנאים שונים, ובהם התנאי הנזכר בגינו לא תוכל עוד דג שאן להוסיף לשווק את מוצריה באמצעות תנובה אולם, כך נאמר בבקשה, דג שאן הודיעה כי היא "מתכוונת לטפל אצל הממונה בביטול התנאי האמור

1. תימן מ"ס 151
2. תימן מ"ס 151 לתימן הלידה
3. תימן מ"ס 151 ספירה
4. תימן מ"ס 151 - יזרם

וכי בינתיים השווק באמצעות המבקשת יימשך". הודעה זו היתה בעל פה. נוסח החלטת הממונה הגיעה לידי תנובה באקראי ביולי '94 כחלק מהמסמכים שנמסרו לעיונה במסגרת ערר אחר שתנובה היתה צד לו.

בתחילת דצמבר '94 קיבלה המבקשת הודעה בכתב מאת דג שאן שבו מודיעה דג שאן על ביטול הסכם שיווק שהיה בתוקפו שנים רבות החל ב-15.12.94. בקשה זו להארכת מועד הוגשה, כזכור, ב-21.2.95. תנובה מציינת בבקשה כי אין היא מתנגדת למיזוג עצמו, אלא רק לתנאי הנזכר, הפוגע בה, לטענתה.

נתבקשה תגובת כל המשיבים - הממונה, דג פרוסט ודג שאן, אך רק הממונה הגיב לבקשה. בתגובתו מתנגד הממונה לבקשה. יתרה מזו - לטענתו אין לתנובה (שאינה צד למיזוג) זכות ערר על תנאים בהם הותנה מיזוג, להבדיל מזכות ערר על אישור המיזוג.

משתיקת המשיבות האחרות ניתן להסיק שאפשר ונוח להן שהתנאי יבוטל באמצעות ערר של תנובה, בלא שעצם המיזוג שאושר ייפגע.

אף בהנחה, שאני מסופקת בה, שהמבקשת יכולה לערור כנגד תנאי במיזוג, לדעתי אין מקום כאמור להאריך את המועד לתקופה כה ארוכה.

בינתיים המיזוג הוא עובדה מוגמרת. אף אם נקבל כי תנובה לא ידעה על הפרסומים בעתון, או שלא ידעה על התנאים למיזוג שאינם חלק מן הפרסום - אין מחלוקת על כך שהמידע הגיע לידיה בע"פ עוד, במרץ '94, ובכתב - ביולי '94, והכל על סמך נתונים שתנובה עצמה מסרה בבקשה.

המדובר הוא בהארכת מועד של כשנה תמימה. החלטת הממונה היא מקשה אחת - אישור המיזוג, ותנאים בצדו של אישור זה. אין בכך ולא כלום שתנובה אינה מבקשת להתנגד למיזוג עצמו. המיזוג הוא עובדה מוגמרת. היום אין אפשרות מעשית לבוא ולומר, אפילו כך יסבור בית הדין שבלי התנאי בו מדובר - אין לאשר את המיזוג כלל ועיקר. תנובה שקטה על שמריה תקופה ארוכה ושתיקה זו משמעותה היא אחת - השלמה עם ההחלטה. אין לאפשר לתנובה לבחור חלק מן ההחלטה כנושא לערר, כששאר חלקי ההחלטה - ובראש ובראשונה המיזוג עצמו - אינם ניתנים לשינוי עוד (תנובה גם אינה

16/06/95

בקשה 1/95

מבקשת (לשנותם). בענייני מיזוגים ישנה חשיבות לודאות הכלכלית וללוח
זמנים מזורז. אין מקום להאריך את המועד בשים לב ללוח הזמנים שנסקר
לעיל.

הבקשה נדחית.

העתק ההחלטה יועבר לצדדים.

ניתן היום 15.6.95, בהעדר הצדדים.

(1)

מ. נאור - שופטת

בית דין *